

Ngày 20 tháng 9 năm 2021

Mác 8:1-9

Chủ đề: Phép lạ xảy ra theo nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời.

Trong tâm: Công việc của Nước Đức Chúa Trời là nhân lên bội phần những sự đã được Đức Chúa Trời tạo nên và ban cho loài người. Việc Chúa Jêsus làm phép lạ hoá bánh ra nhiều đây, là trong sự mưu luận mà Đức Chúa Trời đã sửa soạn để dạy dỗ và đào tạo những người được Ngài chọn làm môn đồ cho Đức Chúa Jêsus Christ. Chúa Jêsus đã hỏi các môn đồ của Ngài: **Các người có bao nhiêu bánh?** Điều này có nghĩa là, muốn được gặt hái, thì người ta phải có giống để gieo. Chúa Jêsus đã dâng bảy cái bánh đó để tạ ơn Đức Chúa Trời, điều đó có nghĩa là bảy cái bánh đó là thuộc về Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời có quyền gia thêm những cái bánh đó đủ để cung cấp cho đoàn dân đang ở trước mặt Đức Chúa Jêsus Christ. Để có được một dòng dõi đông như sao trên trời, thì Áp-ra-ham phải chấp nhận dâng con một của mình, là Y-sác làm một của lễ thiêu cho Đức Chúa Trời. Nếu bạn chưa có đức tin trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ để chữa lành cho thân thể mình, thì bạn không thể nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà đặt tay chữa lành người khác được, vì bạn chưa sở hữu được quyền phép đó cho linh hồn mình. Đức Chúa Jêsus Christ đã nhận được sự xúc dầu của Đức Thánh-Linh trên Ngài vô chừng mực, vì Ngài đã từ bỏ mọi sự mình có, để sống cho Danh Đức Giê-Hô-Va được vinh hiển qua chức vụ của mình, nên Ngài được quyền ban sự sống đời đời cho những người nào tin đến Danh Ngài, vì Danh Đức Giê-Hô-Va ngự trên Ngài. Người nào không có Thánh-Linh của Đấng Christ ngự trong mình, thì sẽ không có phép lạ cho người đó, vì người ấy chưa được Chúa ấn chứng. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 22; Giăng 17; Phi-líp 2;

Ngày 21 tháng 9 năm 2021

Mác 8:1-9

Chủ đề: Phép lạ sẽ tiếp tục được xảy ra qua đức tin và sự vâng lời của người hầu việc Chúa.

Trong tâm: Khi Đức Giê-Hô-Va phán với Giô-suê về những sự sẽ xảy ra khi các thầy tế lễ khiêng Hòm Giao-ước bước vào sông Giô-đan và Giô-suê đã truyền đạt các Lời của Đức Giê-Hô-Va cho các thầy tế lễ khiêng Hòm Giao-ước, cùng cho dân Y-sơ-ra-ên được biết và họ đã vâng lời và làm theo y như điều họ đã nghe Giô-suê truyền dạy. Phép lạ đã xảy ra y như Lời Đức Giê-Hô-Va đã phán. Sau khi tạ ơn Đức Chúa Trời về bảy cái bánh cùng những con cá nhỏ của các môn đồ đưa cho Ngài, Đức Chúa Jêsus bẻ bảy cái bánh đó mà trao cho môn đồ cùng những con cá nhỏ đó, thì các môn đồ nhận lấy và phân phát bánh và cá cho đoàn dân, mà các môn đồ đã không hề hỏi lại Chúa Jêsus về việc họ sẽ làm gì với những miếng bánh cùng những con cá nhỏ đó, nhưng họ vâng lời và làm theo ý Chúa. Ngày sau rớt này, rất nhiều người xưng mình là Cơ-đốc nhân, nhưng lại không vâng Lời Chúa Jêsus, mà lại tin và vâng theo người đứng giảng mà nói rằng, *nói tiếng lạ mà không hiểu thì nói làm chi?* Sự vô tín của họ đã hãm ép Nước Đức Chúa Trời trên chính sự sống của linh hồn họ, vì Đức Giê-Hô-Va sẽ đả người ta tùy theo các lời mà Ngài đã nghe người ta nói. Sự vâng lời tốt hơn của tế lễ, vậy nên người tin Chúa phải đổi mới tâm trí mình, qua sự học vâng theo Lời Chúa, chớ nghi ngờ, **vì kẻ hay nghi ngờ giống như sóng biển, bị gió động và đưa đi đây đi đó**, khiến người ta không thể nhận lãnh được các ơn thuộc linh của Đức Chúa Trời. Điều chi mà Lời Chúa đã chép, thì chúng ta phải tin và làm theo và phép lạ sẽ xảy ra. Khi chúng ta im lặng, thì sẽ nhận biết công việc của Đức Giê-Hô-Va Kinh-Thánh tham khảo: Giô-suê 4; Thi-Thiên 46; Giê-rê-mi 32; Gia-cơ 1;

Ngày 22 tháng 9 năm 2021

Mác 8:10-12

Chủ đề: Những người Pha-ri-si đón đợi Chúa Jêsus để thử Ngài qua việc họ xin dấu lạ.

Trong tâm: Người Pha-ri-si là bóng về những người mang danh là những người có học, có bằng cấp, có địa vị trong tôn giáo Tin-Lành, nhưng lại không có đức tin nơi Danh của Đức Chúa Jêsus Christ. Họ luôn tìm các bằng chứng để bắt bẻ những người được chọn của Đức Chúa Jêsus Christ. Người Pha-ri-si muốn Chúa Jêsus làm các dấu lạ ở trên trời, chứ không phải họ đến để nghe Chúa Jêsus giảng Lời Chúa mà nhận biết những sự dạy dỗ của Ngài. Vì họ đến để bắt bẻ, cãi lẽ với Chúa Jêsus, nên Chúa Jêsus đã buồn ở trong lòng và phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Làm sao dòng dõi này xin dấu lạ? Quả thật, Ta nói cùng các người, họ chẳng được ban cho một dấu lạ nào.** Trong thời kỳ sau rớt này, nhiều nơi tại châu Phi, người ta nhóm lại rất đông không phải vì tại đó có mục sư tôn cao Luật pháp của Đức Chúa Trời, cùng rao giảng các Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà vì tại đó luôn có phép lạ, luôn có những lời tri thức tỏ ra những sự kín giấu của người ta, như người ta thích xem các bộ phim có nhiều kỹ xảo gay cấn vậy. Sau khi nhóm về, họ kể lại với nhau những sự lạ lùng đó cách say mê và mong muốn tuần sau sẽ có những sự lạ khác nữa, trong khi linh hồn họ không có sự sáng thật của Đức Chúa Jêsus Christ chiếu sáng nơi lòng của họ. Đức Chúa Trời cho phép mọi sự được xảy ra và qua những sự lạ lùng đó mà Ngài biết rõ cái lòng của họ có thật sự yêu mến Luật pháp của Ngài hay không. Nếu người ta không yêu mến Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì thân thể xác thịt họ không được giải cứu ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, còn linh hồn của họ thì không được sống lại và không nhận biết con đường dẫn người ta đến sự sống lại và sự sống đời đời. Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 29; Giăng 14; Công vụ các sứ đồ 26;

Ngày 23 tháng 9 năm 2021

Mác 8:13-21

Chủ đề: Hãy cẩn thận về men của những người Pha-ri-si và men của đảng Hê-rốt

Trọng tâm: Người Pha-ri-si thích xem phép lạ và họ thần tượng những người có khả năng làm phép lạ, các bậc cầm quyền nơi thế gian cũng vậy, họ thần tượng sức mạnh, quyền lực, là những sự không đem lại sự sống lại và sự sống đời đời. Men là một chất xúc tác kích thích khiến các vật bị nhiễm chất này bị thay đổi thể chất, như làm dậy bột làm cho bánh nở, khiến nước trái cây thành rượu vậy. Chúa Jê-sus cảnh báo các môn đồ của Ngài phải cẩn thận về các thứ men của những người Pha-ri-si và đảng Hê-rốt, vì những sự đó thuộc về sự tà thuật, đến từ ma quỷ, khiến lòng của người ta bị dẫn dụ mà xa cách Lời của Đức Chúa Trời. Quyền phép của Đức Chúa Trời được tỏ ra qua thiên nhiên có thể phá huỷ tất cả những sự mà thế gian thần tượng về những công trình người ta đã làm mà tự hào những sự đó, mà những sự loài người làm ra và tự hào đó không thể cứu linh hồn người ta khỏi sự chết đời đời. Nhưng quyền phép của Lời Đức Chúa Trời thì làm được những sự vượt sức trí tưởng của loài người và ban sự sống cùng duy trì sự sống cho muôn vật. Chúa Jê-sus không muốn các môn đồ của Ngài tư tưởng về các phép lạ, nhưng luôn hướng lòng về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì đó là Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời để cứu mọi kẻ tin, trong sự cứu đó có sự giải phóng, giải thoát linh hồn loài người ra khỏi quyền lực của sự tối tăm, mà đến được nơi sáng láng lạ lùng của sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời, là điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã bằng lòng ban cho những người nào kính sợ Ngài và yêu mến Lời của Ngài.
Kinh-Thánh tham khảo: Lu-ca 12; Rô-ma 1; 1 Phi-e-rơ 1;

Ngày 24 tháng 9 năm 2021

Mác 8:22-26

Chủ đề: Đức Chúa Jê-sus làm cho mắt của người mù được thấy.

Trọng tâm: Đức Chúa Jê-sus đã làm những sự khiến loài người thế gian lấy làm lạ lùng, đó là Ngài đã nắm tay người mù và dắt ra khỏi làng, ấy là Ngài không muốn loài người xác thịt mở miệng nói những lời vô tín tác động tới tai của người mù, có thể khiến người mù dao động. Chúa Jê-sus *thâm* (nguyên văn là *phun*) nước miếng của Ngài lên mắt người mù, ấy là Ngài nhắc cho những người nào yêu mến Lời Đức Chúa Trời sẽ nhớ đến Lời Đức Giê-Hô-Va phán với Môi-se rằng: ***Ai tạo miệng loài người ra? hay là ai đã làm câm, làm điếc, làm sáng, làm mờ? Có phải ta là Đức Giê-hô-va chăng?*** Lời ra khỏi miệng Đức Chúa Trời còn được gọi là ***nước hằng sống*** và Chúa Jê-sus đã phán ***Ngài là sự sống lại và sự sống, ai tin Ngài thì sẽ sống dầu đã chết rồi.*** Chúa Jê-sus muốn các môn đồ của Ngài hãy đến với Ngài và học theo Ngài, không chỉ là làm theo, mà là học cho biết những sự lạ lùng trong Lời của Ngài. Hành động mà Chúa Jê-sus đã làm đó là bóng về việc các tông đồ của Chúa Jê-sus phải nói Lời của sự sống lại với mắt của mù, hoặc với tai của điếc, với miệng của người câm, rồi đặt tay mình trên người đó mà công bố sự chữa lành cho người ấy. Chúa Jê-sus đã hỏi người mù: ***có thấy chi không?*** Ngài biết rõ công việc và quyền phép của Ngài, nhưng câu hỏi này là sự kiểm chứng đức tin của người ấy đối với môi trường sống chung quanh, và câu trả lời của người ấy: ***Tôi thấy người ta, và nhìn họ đi giống như cây*** có nghĩa là linh hồn người đó nhận biết mọi sự chung quanh mình qua sự nghe. Câu hỏi khiến linh hồn người ấy tỉnh thức để nhận biết hình ảnh thật, chứ không phải là sự suy nghĩ. Bấy giờ Chúa Jê-sus đặt tay trên mắt người và mắt người ấy được thấy các vật chung quanh mình cách rõ ràng.
Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 4, Giảng 11; Ê-phê-sô 1;

Ngày 25 tháng 9 năm 2021

Mác 8:22-26

Chủ đề: Chúa Jê-sus không muốn người đã được chữa lành mắt đó trở lại trong làng.

Trọng tâm: Vì lời nói của loài người thế gian có thể tác động tới đức tin còn non của người mới nhận được sự chữa lành, nên Chúa Jê-sus đã phán với người ấy ***hãy trở về nhà mình, nhưng đừng trở vào trong làng và đừng nói với bất kỳ người nào ở trong làng*** (theo nguyên bản Hy-lạp). Điều gì mà Đức Chúa Jê-sus đã phán, ấy là Đức Chúa Trời phán, vì Chúa Jê-sus với Đức Chúa Cha là một, và chúng ta phải nhận biết ý Ngài dạy dỗ. Vì loài người xác thịt nói theo trí khôn dựa trên kinh nghiệm sống của xác thịt, nên người ta sẽ gièm pha, chê bai công việc của phép lạ, khiến cho người vừa được chữa lành mắt đó có thể lo lắng, sợ hãi, nghi ngờ mà khiến mất đức tin và nói ra những lời vô lý mà bị ma quỷ cầm buộc. Thời kỳ sau rốt này, nhiều người sáng mắt xác thịt, nhưng mắt của người bề trong vẫn còn mù, vì họ không đặt đức tin mình trên nền tảng thật, là Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, nhưng lại nghe và tin theo lời truyền khẩu của loài người xác thịt, mà trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, khi họ nghi ngờ Lời Chúa Jê-sus đã phán về ơn nói tiếng lạ, mà những người nào tin Ngài, sẽ nhận được, thật như Lời Chúa đã chép: ***Khá coi chừng kẻo có kẻ trật phần ân điển của Đức Chúa Trời, kẻo rẽ đàng chằm ra, có thể ngăn trở và làm ô uế phần nhiều trong anh em chăng.*** Khi người ta nói theo lời truyền khẩu mà bác bỏ Lời của Đức Chúa Jê-sus Christ, thì tự người ấy làm ô-ước cả linh hồn và xác thịt mình, bởi họ phán xét Lời Đức Chúa Jê-sus đã phán. Một trong các dấu hiệu của sự sống lại đó là sự linh hồn người ấy nói tiếng mới qua môi miệng của thân thể được phục hồi chức năng.
Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 15; 2 Cô-rinh-tô 4; Hê-bơ-rơ 12; 2 Ti-mô-thê 2;